

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Valsts ieņēmumu dienests

Teine menetlusosaline: SIA Latspas

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92⁽¹⁾, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 29 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nimetatud artiklis kehtestatud meetod on kohaldatav ka siis, kui kauba import ja selle lubamine vabasse ringlusesse ühenduse tolliterritooriumil on toimunud seetõttu, et kaup on transiidiprotseduuri ajal tollijärelevalve alt välja viidud, kui tegemist on imporditollimaksuga maksustatava kaubaga, mida ei ole müüdnud ekspordiks ühenduse tolliterritooriumile, vaid ekspordiks ühendusest välja?
2. Kas nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruse (EMÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, artikli 30 lõikes 1 esitatud väljendit „järjestuses” koostoimes õigusega heale haldusele, mis on sätestatud Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklis 41, ja haldusaktide põhjendamise põhimõttega tuleb tõlgendada nii, et selleks, et võiks jõuda järeldusele, et kohaldatav on artiklis 31 esitatud meetod, on toll kohustatud igas haldusaktis põhjendama, miks ei saa nendel konkreetsetel asjaoludel kasutada artiklis 29 või 30 sätestatud tolliväärtuse kindlaksmääramise meetodeid?

⁽¹⁾ EÜT L 302, lk 1; ELT eriväljaanne 02/04, lk 307.

12. mail 2015 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Saksamaa Liitvabariik

(Kohtuasi C-220/15)

(2015/C 228/09)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: D. Kukovec ja A. C. Becker)

Kostja: Saksamaa Liitvabariik

Hageja nõuded

- Tuvastada, et Saksamaa Liitvabariik on rikkunud direktiivi 2007/23/EÜ⁽¹⁾ artikli 6 lõikest 1 tulenevaid kohustusi, kuna ta nägi Erste Verordnung zum Sprengstoffgesetz'is (Saksa esimene määrus lõhkeaineseaduse rakendamise kohta, edaspidi „1. SprengV”) ette direktiivi nõuetest rangemad nõuded, mille kohaselt tuleb sõltumata pürotehniliste toodete eelnevast vastavuse hindamisest enne nende turule laskmist läbida 1. SprengV § 6 lõike 4 kohane menetlus ning Bundesanstalt für Materialforschung und –prüfung (materjalide uurimise ja katsetamisega tegelev liidu asutus) on 1. SprengV § 6 lõike 4 viienda lause kohaselt pädev kontrollima ja vajadusel muutma kõigi pürotehniliste toodete juhiseid;
- mõista kohtukulud välja Saksamaa Liitvabariigilt.

Väited ja peamised argumendid

Käesolev hagi puudutab küsimust, millises ulatuses võib liikmesriik pürotehniliste toodete tootjale või importijale direktiivi 2007/23/EÜ tähenduses ka selliste toodete puhul, mis CE-märgist kandvatena ilmselt vastavad direktiivi põhinõuetele, kehtestada pürotehniliste toodete turule laskmiseks täiendavaid siseriiklikke nõudeid. Seejuures ei kujuta komisjoni etteheidetud eeskirjad endast nende toodete jaoks sisulisi nõudeid, vaid nendes nähakse ette pelgalt täiendav menetlus, mis peab kostja territooriumil turule laskmisele eelnema.

Peale vastavuse tõendamise nõuab kostja nimelt, et kõik pürotehnilised tooted direktiivi 2007/23/EÜ tähenduses registreeritaks seaduses ette nähtud liidu asutuses, kes annab registreeringu kinnituseks registreerimisnumbri. Lisaks menetluse märkimisväärsele kestusele toob see menetlus kaasa ka menetlemise tasu maksmise ning katsenäidiste esitamise. Komisjon leiab, et niisuguse menetluse kehtestamine rikub direktiivi 2007/23/EÜ artiklis 6 tagatud kaupade vaba liikumist kõigi pürotehniliste toodete puhul, mis vastavad direktiivi nõuetele.

Seda olukorda ei muutnud ka direktiivi 2013/29/EL⁽²⁾ vastuvõtmine, mille tulemusel tunnistati alates 1. juulist 2015 kehtetuks direktiiv 2007/23/EÜ. Esiteks on liikmesriigi kohustuste rikkumise hindamisel asjakohane ajavahemik põhjendatud arvamuses nimetatud tähtaja möödumine (käesoleval juhul 27. märts 2014). Teiseks sisaldab direktiiv 2013/29/EL oma artikli 4 lõikes 1 direktiivi 2007/23/EÜ artikli 6 lõikega 1 identset sätet kaupade vaba liikumise tagamiseks kõigi nende pürotehniliste toodete puhul, mis vastavad liidu õiguses toodud nõuetele.

Järelikult seisneb kostja poolt toime pandud kohustuste rikkumine komisjoni hinnangul sisuliselt selles, et pürotehniliste toodete turule viimiseks kehtestatakse õigusvastane menetluslik tingimus, mis väljub liidu õiguses ühtlustatud nõuetest. Menetlusliku nõudena võib vaidlustatud norm esmapilgul tekitada mulje, et see toob kaasa üksnes piiratud ulatusega viivituse nende toodete turustamisel üksikutel juhtudel. Alahinnata ei saa siiski selle normi tegelikku mõju. Kõigepealt tuleb arvesse võtta, et kostja on siseturul üks suuremaid pürotehniliste toodete turgusid, kui mitte kõige suurem. Lisaks tuleb arvestada, et teatud pürotehnilisi tooteid saab kostja territooriumil vaid kord aastas ja seda lühikese ajavahemiku jooksul tarbijatele turustada, mistõttu kõnealuse turuletuleku ajaline ulatus on seda suurema tähendusega. Sellest seisukohast lähtudes tuleb lõpuks ka märkida, et käesoleval juhul vaidlustatud normi rakendab siseriikliku õiguse kohaselt sama ametiasutus, kes teavitatud asutusena direktiivi 2007/23/EÜ tähenduses on pädev hindama toote vastavust. Täiendava menetluse nõue kostja siseriiklikus õiguses annab sellele asutusele konkurentsieelise teiste liikmesriikide vastavate asutuste ees. Lähtudes nendest vaidlustatud normi konkreetsetest tagajärgedest, ei puuduta käesolev menetlus mitte pelgalt põhimõttelist õiguslikku hinnangut turutõkke kohta, millega ettevõtjatel piiratakse turustada tooteid, mille on liidu õigusest tulenevate nõuetega kooskõlas olevateks tunnistanud juba muud asutused kui Saksa teavitatud asutus.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. mai 2007. aasta direktiiv 2007/23/EÜ pürotehniliste toodete turule laskmise kohta (ELT L 154, lk 1).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/29/EL pürotehniliste toodete turul kättesaadavaks tegemist käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (uuesti sõnastatud) (ELT L 178, lk 27).

Rose Vision, S.L-i 15. mail 2015 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 5. märtsi 2015. aasta otsuse peale kohtuasjas T-45/13: Rose Vision ja Seseña versus komisjon

(Kohtuasi C-224/15 P)

(2015/C 228/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Rose Vision, S.L. (esindaja: advokaat J. J. Marín López)